

Wandelweg nr. 18 :
La vierge de Werpin :
Hotton
Merkteken : ■

Water is leven. Deze wandeling nodigt u uit om de eindeloze kringloop van het water te doorgronden, om het mysterie te ontrafelen dat, van de wolken tot de oceanen, aan de basis ligt van de rijkdom van de ons omringende natuur.

Vertrekpunt : Werpin (kerk)
Hoogte : 220 m
Afstand : 7 km
Approximatieve duur : 2u30
Moeilijkheidsgraad : gemakkelijk
Kenmerken : landelijke streek - woud
- prachtige uitzichten

Deze wandeling begint aan de kerk van Werpin en nodigt de wandelaar uit om een klim te maken naar de Heilige Maagd, het standbeeld van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes (11 meter groot!). Het woord Werpin zou van Keltische oorsprong zijn, met als betekenis een klein ommuurd erf op de top van een berg. Al snel spreiden het Ardense landschap en de grote valleien zich voor u uit. Let op de talrijke oude boomgaarden. Hampteau was bekend vanwege zijn appels van uitstekende kwaliteit en zijn microklimaat dat een gunstige invloed heeft op de groei van niet alleen de appelbomen maar ook de pruimenbomen (foto 1). Op het plateau, ontdekt u Trinal, een klein landelijk gehucht tussen Beffe en Mélines, waar de beek Isbelle doorheen kronkelt. (foto 2)

We weten allemaal dat water onmisbaar is voor het leven: ons lichaam bestaat voor 61% uit water. Water beslaat 3/4 van het aardoppervlak en 95,5% daarvan is zout water of ligt opgeslagen in ijskappen of gletsjers. Laten we de cyclus van het water eens van dichtbij bekijken:

Het verdampende water vormt wolken. Door het regenwater dat in de grond dringt vormt zich grondwater. Dat water verschijnt weer aan het oppervlak onder de vorm van bronnen. Deze vormen kleine stroompjes, die op hun beurt samenvloeien en zo rivieren creëren. Deze rivieren brengen het water naar de zee en de cyclus herhaalt zich.

Maar hoe ontstaan nu precies wolken?

Wanneer water verdampt, komt het in de atmosfeer terecht in gasvormige toestand, in de vorm van waterdamp. De waterdamp die in de atmosfeer opstijgt, koelt af en gaat over in vloeibare toestand: condensatie. Ten gevolge van dit condensatieproces worden wolken gevormd die een opeenhoping van fijne druppeltjes zijn. Wanneer de druppeltjes zich samenvoegen, worden ze zwaarder en vallen ze onder de vorm van neerslag, meerbepaald regen. Het water in de wolken kan stollen en in vaste vorm op de aarde neervallen: hagel. Wanneer het water van dampvormige toestand in vaste toestand overgaat verandert het in sneeuw. (foto 3)

Beeldt u zich eens in dat boven Noord-Amerika ongeveer zes keer meer water door de atmosfeer wordt getransporteerd dan door de rivieren! Het water verdampt, condenseert en valt neer in een onafgebroken en eindeloze cyclus die enorme energie-uitwisselingen met zich brengt.

Regen brengt niet alleen slecht weer... regen vormt de bron van ons drinkwater! Het regenwater dringt door in de bodem, onderneemt een zeer lange ondergrondse reis en voedt de bronnen. Stroomafwaarts van het gehucht Mélines komt de beek Isbelle in een kalkhoudende zone terecht. Deze zone, die het ontstaan van Karst-verschijnselen begunstigt, maakt in feite deel uit van een geografische streek "La Calestienne" (die zich uitstrekt van Remouchamps tot Chimay). De Isbelle stroomt eerst over de ondoordringbare zandsteen van de Ardennen voor hij in de kalksteen dringt en in de ondergrondse stromen vloeit. De twee voornaamste wellen bevinden zich in de buurt van de chalet van de speleologie-club van België --.

Kort nadat u Trinal terug bent gepasseerd, maakt u een klim door de velden voordat u via een prachtige, idyllische weg -- terug afdalt naar Werpin. Aan uw rechterkant overheersen de beuk en de eik. Terwijl de berk, de esp of de lork pioniers zijn die op de nog ruwe bodem van de bossen humus vormen, behoren de beuk, de den en de gewone spar tot de bourgeoisie die van het initiatief van de eersten profiteren. Net als dennenbossen en sparrenbossen vormen beukenbossen duurzame bossen. Op beukenbos volgt beukenbos, wat niet het geval is bij een bos bestaand uit lorken of een berkenbos (bos beplant met berken). Voor een pas geplante boom volstaat een vierkante meter. Honderd jaar later heeft hij echter vijftig keer meer plaats nodig. De grootte van de

bomen neemt toe met de jaren; er ontstaat een dubbele strijd: onder de grond concurreren de wortels om water en minerale zouten, boven de grond maken de takken en de bladeren ruzie om het licht.

Beukenbomen produceren bijna ieder jaar zaadjes, de echte beukennotjes echter worden slechts om de 6 à 7 jaar gevormd (foto 4). Deze beukennotjes stonden net als eikels en alle andere eetbare vruchten op het menu van onze voorouders. Beukennotjes, die tot 20 % olie alsook zeer voedzame proteïnen bevatten, worden vaak teruggevonden in macroresten uit archeologische opgravingen. Er werd slaolie van gemaakt, een uitstekende, lang houdbare olie.





